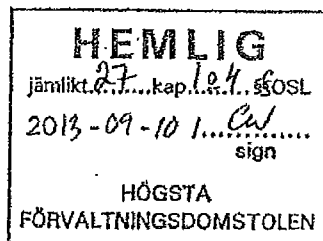


HÖGSTA FÖRVALTNINGSDOMSTOLENS DOM



Mål nr
2317-13

meddelad i Stockholm den 10 september 2013

KLAGANDE

Skatteverket
171 94 Solna

MOTPART

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Skatterättsnämndens beslut den 26 februari 2013 i ärende dnr 56-11/I, se bilaga

SAKEN

Förhandsbesked angående energiskatt

HÖGSTA FÖRVALTNINGSDOMSTOLENS AVGÖRANDE

Högsta förvaltningsdomstolen bifaller Skatteverkets överklagande och förklarar att elektrisk kraft som levereras till sökanden av förhandsbeskedet för uppvärmning av garage- och verkstadslokaler, nedkyllning i klimatkammare samt uppvärmning och konstfrysning av landbaserade testbanor inte ska anses förbrukad i industriell verksamhet i tillverkningsprocessen.

Högsta förvaltningsdomstolen förordnar att sekretessbestämmelserna i 27 kap. 1 och 4 §§ offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska fortsätta att vara tillämpliga på uppgifter som har tagits in i denna dom utom i fråga om vad som

Postadress
Box 2293
103 17 Stockholm

Besöksadress
Birger Jarls torg 13

Telefon
08-561 676 00

E-post:
hogstaforvaltningsdomstolen@dom.se

Telefax
08-561 678 20

Expeditionstid
måndag – fredag
08:00-16:30

DOM

Mål nr
2317-13

står under rubrikerna Högsta förvaltningsdomstolens avgörande, Yrkanden m.m. och Skälen för avgörandet.

YRKANDEN M.M.

Skatteverket yrkar att Högsta förvaltningsdomstolen ändrar Skatterättsnämndens förhandsbesked och förklarar att den elektriska kraften inte ska anses förbrukad i tillverkningsprocessen i industriell verksamhet. Skatteverket anför bl.a. följande. En tillämpning av förhandsbeskedet skulle medföra att icke industriella tjänste- och konsultföretag som utför någon form av forsknings- eller utvecklingsarbete för tillverkningsföretag inom flertalet branscher skulle omfattas av den lägre skattesatsen. Ställningstagandet i förhandsbeskedet innebär en ändring i förhållande till nuvarande praxis där det krävs att verksamheten är integrerad i tillverkningsföretagets verksamhet.

Sökanden av förhandsbeskedet (bolaget) bestrider Skatteverkets yrkande.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

Bolaget avser att erbjuda biltillverkande företag (bilföretag) en komplett anläggning för testning av bilar och bilkomponenter. Bolaget är fristående från bilföretagen. Antalet sysselsatta i verksamheten kommer att variera över året. Bolaget avser att träffa leveransavtal med lämplig elleverantör.

Enligt 11 kap. 3 § första stycket 1 lagen (1994:1776) om skatt på energi, LSE, utgör energiskatten 0,5 öre per kilowattimme för elektrisk kraft som förbrukas i industriell verksamhet i tillverkningsprocessen.

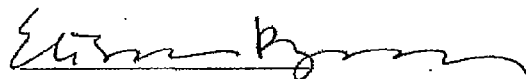
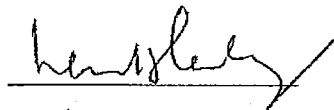
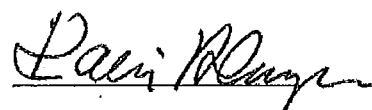
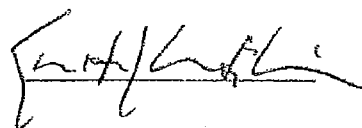
Frågan i målet är om denna bestämmelse är tillämplig på elektrisk kraft som förbrukas i anläggningen vid uppvärmning av garage- och verkstadslokaler, nedkylning i klimatkammare samt uppvärmning och konsthrysning av landbaserade testbanor.

DOM

Mål nr
2317-13

Bolaget bedriver inte självt någon industriell verksamhet. Beroende på de närmare omständigheterna kan testverksamheten eller delar av den ses som för bilföretagens räkning bedrivet forsknings- och utvecklingsarbete, ingående i en tillverkningsprocess. Detta får betydelse om bolaget, som ett led i fullföljandet av de uppdrag som bolaget får från bilföretagen, i LSE:s mening kan anses leverera elektrisk kraft till bilföretagen. Med de bedömningsgrunder som tillämpas och som bygger på praxis från mervärdesskatteområdet (HFD 2012 ref. 26) kan emellertid någon sådan leverans inte anses ske. I stället förbrukas den elektriska kraften i bolagets egen verksamhet.

Av det anförda följer att den reducerade skattesatsen i 11 kap. 3 § första stycket i LSE inte är tillämplig och att Skatteverkets överklagande ska bifallas.



I avgörandet har deltagit justitieråden Mats Melin, Gustaf Sandström, Karin Almgren, Lennart Hamberg och Elisabeth Rynning.

Målet har föredragits av justitiesekreteraren Cecilia Nermark Torgils.